

ladet Hjulstribene slaa Hæn i Stykker og bane sig Vej i dette Farvand. Det er ganske vist et Slid paa Materiellet, der i og for sig er utilbørligt. Det er imidlertid en Gang blevet Coutume, at i Postfart og Personfart skal og maa man frem, naar blot man kan. Ærede Medlemmer ville straks kunne indse, at hvis man faar en Vinter af den Bestaafenhed, som vi nu have, eller en Vinter uden Is, vil det gøre en overordentlig stor Forskel paa Sliddet af Støbsmateriellet; der maa jo absolut i første Række stilles det Krav, at det holdes i Orden. Her til Lands er det jo saaledes, at vi ikke arbejde paa egne Værksteder med Hensyn til Støbsmateriellet; men vi maa jo gøre de Reparationer, som vise sig at være nødvendige. Jeg maa gøre opmærksom paa, at til ekstraordinære Reparationer, f. Eks. Indsættelsen af Rødler, forlanges der særlig Bevilling paa Finansloven. Her er der kun Tale om almindelige Reparationer, og dertil maa Udgifterne altsaa afholdes. Angaaende Belysning og Opvarmningen af Røpæerne kommer jeg nærmere ind paa det under de specielle Poster. Jeg maa gøre opmærksom paa, at der i den Henseende i høj Grad er krævet Bevillinger af Folketinget gennem en lang Række af Aar, men jeg har aldrig skult, at naar jeg fik disse Bevillinger til elektrisk Belysning og bedre Opvarmning, saa vilde den aarlige Udgift til Belysning og Varme blive dyrere og væsentlig dyrere i alle Retninger. Det er endnu ikke slaaet til, at vi ere komne igennem, og heller ikke have alle Apparaterne i alle Retninger vist sig fyldestgørende, men det kommer man nok over ad Aare. Der er dernæst en Post, som har sin principielle Betydning. Den angaar Udgifterne til Uniformer, som man gennemgaaende har foreslaaet nedfat. Jeg maa tilstaa, det kan jeg slet ikke begribe. Med Uniformerne forholder det sig jo saaledes, og det vide de ærede Medlemmer, der have taget Del i Behandlingen af Statsbanerordningen, at der skal leveres Uniformer til en vis Del af Personalet i et vist Omfang, og det er i Hensyn til et givet og approberet Reglement. Der er altsaa ikke Spørgsmaal om andet, end at saa og saa mange Uniformer skal der ydes. Det samme gælder om Bellædningsgenstandene ved Støbstjenesten, de skulle ydes regelmæssig til visse Tider, f. Eks. hvert Aar eller for Overstykkernes Vedkommende hvert tredje Aar. Udgifterne ere noget variable, eftersom de Udgifter, der falde hvert tredje Aar, falde i noget større Omfang, men det er ikke muligt eller tænkeligt at spare noget i den Retning.

Der kan jo ikke være Tale om at anskaffe flattere Materiale; saa vidt jeg huster, anskaffer man selv sit Materiale. Det eneste, der kan være Tale om at spare paa, er Syllønnen. Der er en Gang fra Statsbanernes Side gjort et mindre heldigt Forsøg i den Retning; jeg kan dog ikke tænke mig, at man skulde ønske det gentaget. Jeg tror altsaa ikke, at der er rigtig god Mening i at foreslaa den Slags Redtættelser, men som sagt, jeg tillægger det ikke nogen afgørende Betydning og ikke nogen større Betydning end den, jeg har tilladt mig at udtale. Den ærede Ordfører erkendte, at det, man skulde gøre, var, at opretholde Driften saaledes, at dens Stødsikkerhed og Sikkerhed blev opretholdt, for saa vidt det staar i menneskelig Magt; jeg antager ogsaa, den ærede Ordfører vil erkende de Forpligtelser, som Jærnbanen har til at paatage sig ekstraordinær Befordring. Man vil f. Eks. i denne Tid saa at se, hvorledes Befordringen vil blive ekstraordinær mellem Kjøbenhavn og Helsingør, forudsat at Kjøbenhavns Havn er lukket og Helsingørs Havn aaben, og ligeledes ved Esbjergovre i Sjælland. Jeg antager dog, at man vil erkende, at de Forpligtelser, man har til efter visse Bevillinger at afgive Tog til Gods og Persontrafikken, skulle opretholdes, og at man ikke kan nøjes med at sige, at Budgettet ikke tilsteder at afholde flere Udgifter. Jeg antager, at den ærede Ordfører erkender dette. Det er til Dels sagt, men jeg mener at have nogen Nøje til at fremhæve, at det nødvendige maa ligge som en Forudsætning bag Vedtagelsen af Budgettet, at Driftens Omfang, saa vel den ekstraordinære som den ordinære, ikke maa blive hemmet ved det Budget, som maatte blive vedtaget. — Jeg skal kun omtale de Poster, med Hensyn til hvilke jeg mener at have nogle virkelige Oplysninger at give, eller som have en egentlig principiel Betydning, idet jeg ikke tror, at det vil være til særlig Nytte at komme dybere ind paa de forskellige Poster, som jeg har bragt ind under den almindelige Omtale, og som have kalkulatorisk Bestaafenhed. — Den første Post, som man møder, er Forslaget om, at et Tillæg skal bevilges som personligt Tillæg til Chefen for Sekretariatskontoret. Jeg ser det selvfølgelig nødigt, om end jeg er nødigt til at finde mig i det. Betydningen af at postere Beløbet paa den Maade kan man let blive enig om; det er den, at den kun er givet til den vedkommende og i Fremtiden skal søges, hvis der kommer en ny Mand. Jeg tror i og for sig, at det maa siges, at dette Tillæg er noget, der maa tilkomme Vedkommende for virkeligt Ekstraarbejde.